

แบบฟอร์ม เงินงบประมาณแผ่นดิน

งบประมาณด้านวิจัยและนวัตกรรม ประเภท Fundamental Fund ประจำปีงบประมาณ 2565

รหัสโครงการ: 171095

รหัสข้อเสนอการวิจัย: 652607000001

สถานะงาน: อยู่ระหว่างดำเนินการ (9)

โครงการวิจัย

ชื่อทุนวิจัย : งบประมาณด้านวิจัยและนวัตกรรม ประเภท Fundamental Fund ประจำปีงบประมาณ 2565

ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (หลัก) : KR2.2 ร้อยละขององค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ เพื่อการแก้ไขปัญหา หรือยกระดับ การพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม (ร้อยละ 60 เทียบกับ องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ถูกสร้างทั้งหมดใน 3 ปี คือ 2563-2565)

ประเภทโครงการ วน. ๘โครงการวิจัย ๘โครงการนวัตกรรม

ความสอดคล้องของข้อเสนอโครงการกับตัวชี้วัดเป้าหมาย (KR) ของยุทธศาสตร์หน่วยงาน

เป้าประสงค์ (Objectives) ข้อเสนอแนะของ กสม. เกิดผลให้มีและเปลี่ยนแปลงในด้านนโยบายของรัฐบาล ตลอดจนการตรา กฎหมายเพื่ออนุวัติการตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยจะต้อง ปฏิบัติตาม และการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

ตัวชี้วัดเป้าหมาย (KR) ร้อยละขององค์ความรู้แต่ละเรื่องที่ถูกนำไปใช้พัฒนาเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และ/หรือ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน

ความสอดคล้องของข้อเสนอโครงการกับแผนด้าน ววน.

แพลตฟอร์ม (Platform) Platform 2 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม

ตัวชี้วัดเป้าหมาย (KR) KR2.2 ร้อยละขององค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ เพื่อการแก้ไขปัญหา หรือยกระดับ การพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม (ร้อยละ 60 เทียบกับ องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ถูกสร้างทั้งหมดใน 3 ปี คือ 2563-2565)

ชื่อโครงการวิจัย

(ภาษาไทย) โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

(ภาษาอังกฤษ) The Research Project to develop recommendations on the promotion and protection of human rights defenders

หน่วยงานสังกัดนักวิจัย สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

หน่วยงานโครงการ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ลักษณะโครงการวิจัย

สถานภาพ โครงการวิจัยใหม่

ประเภทโครงการ โครงการเดี่ยว

ระยะเวลาโครงการ	1 ปี
งบประมาณเสนอขอ	277,000 บาท
งบประมาณที่ได้รับจัดสรร	277,000 บาท
เริ่มรับงบประมาณในปี	2565

คำสำคัญ

ภาษาไทย	นักปกป้องสิทธิมนุษยชน,ธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน
ภาษาอังกฤษ	Human Rights Defenders,Business and Human Rights

สาขาการวิจัย

สาขาการวิจัยหลัก OECD	สังคมศาสตร์
สาขาการวิจัยย่อย OECD	นิติศาสตร์

รายละเอียดของคณะผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งในโครงการ	สัดส่วนการมีส่วนร่วม
นายบัณฑิต หอมเกษ หน่วยงาน : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	หัวหน้าโครงการ	100.00

บทสรุปผู้บริหาร

ปฏิญญาว่าด้วยนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (UN Declaration on Human Rights Defenders) ซึ่งถูกรับรองโดยสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2541 ระบุว่าทุกคนมีสิทธิ ทั้งโดยตนเองหรือร่วมกับผู้อื่นในการส่งเสริมและต่อสู้เพื่อการคุ้มครองและการบรรลุถึงสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ปฏิญญาดังกล่าวยังกำหนดสิทธิและการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน หน้าที่ของรัฐ (state actors) และบทบาทและความรับผิดชอบของตัวแสดงที่ไม่ใช่รัฐ (Non-state actors)

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้ปฏิญญาดังกล่าว มีการรับรู้ถึงความสำคัญของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (HRDs) ในฐานะตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น เมื่อเวลาผ่านไป รัฐบาล ภาคประชาสังคม และ หน่วยงานอื่นๆ รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเองในหลายประเทศก็ได้พัฒนาโลกและแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองและสนับสนุนการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ตาม ในหลายประเทศ รวมถึงประเทศไทย นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังคงประสบปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและที่ไม่ใช่รัฐ จากข้อมูลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) หลายกรณี และรายงานการดำเนินงานขององค์กรสิทธิมนุษยชนอื่น แสดงให้เห็นว่าการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการทำร้ายร่างกาย การลอบสังหาร การบังคับให้สูญหาย การวิสามัญฆาตกรรมและการฆาตกรรม การจับกุมตามอำเภอใจ การกักขัง การข่มขู่ การไล่ออกจากงาน การดูหมิ่น กีดกัน และตีตรา รวมถึงการใช้วิธีการฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อกลั่นแกล้งหรือตอบโต้การทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน หรือที่เรียกว่าการฟ้องคดีปิดปาก ซึ่งเป็นปรากฏการณ์การคุกคามที่เกิดขึ้นมากในปัจจุบัน และได้สร้างภาระ ความหวาดกลัว และส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและการแสดงความคิดเห็น รวมถึงสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลผู้ออกมาทำหน้าที่ในการต่อสู้เรียกร้องสิทธิเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมในฐานะนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ที่ผ่านมา รัฐบาล ภาคประชาสังคม และหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจะได้ผลักดันโลกและแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองและสนับสนุนการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน อาทิ การที่รัฐบาลไทยประกาศใช้แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (NAP) ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562-2565) โดยกำหนดให้การส่งเสริมและคุ้มครองการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญของแผนด้วย นอกจากนี้ ยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1 และ 165/2 เพื่อป้องกันการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือกลั่นแกล้ง แต่ก็ยังปรากฏการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยการใช้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเป็นเครื่องมืออย่างต่อเนื่อง เพราะส่วนหนึ่งกลไกดังกล่าวยังมีข้อจำกัดในการนำไปใช้กับการดำเนินคดีโดยรัฐ และในทางปฏิบัติก็ได้ถูกนำมาใช้ในกรณีการฟ้องคดีปิดปากโดยภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการป้องกันการคุกคามทางกายภาพ เช่น การลอบทำร้าย ลอบสังหาร หรือบังคับสูญหายนั้น แม้ปัจจุบัน ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการบังคับสูญหายจะอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา แต่ก็ยังไม่มีหลักประกันว่าร่างกฎหมายดังกล่าวจะผ่านออกมาเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ได้ เพราะประสบการณ์ในอดีต แสดงให้เห็นว่าร่างกฎหมายดังกล่าวถูกนำเสนอต่อฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ก็ไม่ถูกตีตกไป 2 ครั้ง และแม้ร่างกฎหมายดังกล่าวจะสามารถผ่านออกมาเป็นกฎหมายได้ แต่ก็ไม่มีหลักประกันว่ากฎหมายจะสามารถป้องกันและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นที่ต้องติดตามและแสวงหาแนวปฏิบัติเพื่อเตรียมเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สภาพดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดและประสิทธิผลของโลกในการส่งเสริมและคุ้มครองการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ในปัจจุบัน ดังนั้น การวิจัยนี้จึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาองค์ความรู้ที่จะใช้ในการจัดทำข้อเสนอแนะและออกแบบกลไกและมาตรการในการสนับสนุนและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยให้ความสำคัญกับความต้องการที่แท้จริงของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ทั้งตัวแสดงที่เป็นรัฐและไม่ใช่รัฐ เพื่อให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัยสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ โดยเฉพาะนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้มากที่สุด พร้อมกับได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยจะใช้แนวทางฐานสิทธิมนุษยชน (Human Rights - based Approach : HRBA) และกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) มาเป็นกรอบในการดำเนินการวิจัย

หลักการและเหตุผล

สิทธิมนุษยชนเป็นมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับคุ้มครองมนุษย์ให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี โดยหลักการนี้มีลักษณะสำคัญ ประกอบด้วย

ความเป็นสากล (Universal) หมายถึงหลักการสิทธิมนุษยชนจะถูกปรับใช้กับมนุษยทุกคนบนโลกนี้อย่างเท่าเทียมกัน มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน (Interdependent and Interrelated) การทำให้สิทธิมนุษยชนอย่างใดอย่างหนึ่งดีขึ้น ย่อมอำนวยให้เกิดการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอื่นด้วย ในทำนองเดียวกันการลดทอนสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งย่อมส่งผลเสียต่อสิทธิมนุษยชนอื่นด้วยเช่นกัน และแบ่งแยกจากกันไม่ได้ (Indivisible) สิทธิมนุษยชนทั้งหมดมีสถานะเท่าเทียมกัน ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ไม่มีสิทธิใดที่สำคัญกว่าสิทธิอื่น[1] ในแง่ที่สิทธิมนุษยชนจึงมีความหมายกว้างกว่า “สิทธิตามกฎหมาย” ที่จำต้องบัญญัติกฎหมายรองรับเสียก่อนถึงจะมีสิทธิและได้รับการคุ้มครอง อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สิทธิมนุษยชนได้รับการเคารพ และคุ้มครองจริงในทางปฏิบัติ แต่ละรัฐจึงควรนำหลักการสิทธิมนุษยชนมาบัญญัติไว้ในกฎหมายภายในประเทศของตน[2]

กรอบหลักการสิทธิมนุษยชนที่ใช้อ้างอิงในปัจจุบัน เป็นไปตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights หรือ UDHR) ที่ถูกรับรองโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติและประกาศใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2491 และสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนอีก 9 ฉบับที่ถูกจัดทำขึ้นตามมา ได้แก่ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (ICESCR) และอนุสัญญาอีก 7 ฉบับ ซึ่งกำหนดมาตรฐานที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเฉพาะเรื่อง อาทิ ผู้หญิง เชื้อชาติ คนพิการเด็ก รวมไปถึงการทรมานและบังคับสูญหาย เป็นต้น[3]

รัฐไทยได้เข้าผูกพันโดยการให้สัตยาบันสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน 7 ฉบับจาก 9 ฉบับ จึงมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตามกรอบสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ตนเข้าผูกพัน โดยมีหน้าที่ในเคารพ (respect) โดยละเว้นจากการแทรกแซงหรือลดทอนการใช้สิทธิมนุษยชน มีหน้าที่ในการคุ้มครอง (protect) โดยการออกกฎหมายและดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองบุคคลไม่ให้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน และมีหน้าที่ในการเติมเต็ม (fulfill) โดยดำเนินการเชิงบวกเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิมนุษยชนเหล่านั้น[4] รวมถึงมีหน้าที่ให้การเยียวยาที่มีประสิทธิผลสำหรับผู้ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนด้วย[5]

นอกจากนี้ ผู้กระทำการที่ไม่ใช่รัฐ (non-state actors) ก็มีหน้าที่ในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจากการกระทำของตนเองด้วย โดยเฉพาะภาคธุรกิจ ซึ่งองค์การสหประชาชาติได้จัดทำหลักการชี้แนะเรื่องสิทธิมนุษยชนสำหรับธุรกิจ (United Nations Guiding Principles on Business and Human Rights : UNGPs) หลักการดังกล่าวกำหนดความรับผิดชอบของธุรกิจในการเคารพสิทธิ และการเยียวยาของผู้ได้รับผลกระทบ (Protect, Respect and Remedy Framework) แม้ว่าหลักการ UNGPs จะไม่ได้มีผลผูกพันทางกฎหมายเช่นเดียวกับสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชน แต่หลายประเทศได้นำมาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนประเด็นธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน

บ่อยครั้งที่การทำให้หลักการสิทธิมนุษยชนได้รับการเคารพ ส่งเสริม และคุ้มครอง เป็นผลมาจากการขับเคลื่อนและผลักดันของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรทางสังคมต่าง ๆ หรือที่มักถูกนิยามว่า “นักปกป้องสิทธิมนุษยชน (Human Rights Defender)” ซึ่งสถานะและบทบาทของพวกเขาถูกรับรองในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิและความรับผิดชอบของปัจเจกบุคคล กลุ่มบุคคล และองค์กรของสังคมในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน หรือปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (UN Declaration on Human Rights Defenders) ซึ่งข้อ 1 ของปฏิญญาฉบับนี้รับรองให้บุคคลทุกคนมีสิทธิโดยลำพังหรือร่วมกับผู้อื่นที่จะส่งเสริมและต่อสู้เพื่อให้เกิดการคุ้มครอง และตระหนักถึงสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ในระดับประเทศและระหว่างประเทศ โดยประเทศไทยได้ร่วมอุปถัมภ์ (co – sponsor) ในการร่างและให้เสียงสนับสนุนการรับรองปฏิญญาฉบับนี้ด้วย ประเทศไทยจึงมีพันธกรณีด้านจริยธรรมที่จะต้องเคารพและดำเนินการตามหลักการที่ปรากฏในปฏิญญาฉบับดังกล่าว โดยเฉพาะการดำเนินการที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจากความรุนแรง การข่มขู่ การตอบโต้ การเลือกปฏิบัติ การกีดกัน หรือการปฏิบัติโดยพลการอื่นใด รวมถึงการดำเนินการด้านนิติบัญญัติ ตุลาการ บริหาร หรือมาตรการอื่น ๆ ที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจของประชาชนในด้านสิทธิมนุษยชน

อย่างไรก็ดี แม้จะมีการรับรู้ถึงความสำคัญของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมากขึ้นในฐานะตัวแทนของการเปลี่ยนแปลง แต่นักปกป้องสิทธิมนุษยชนยังคงประสบปัญหาการถูกคุกคามอยู่เสมอ จากข้อมูลการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) หลายกรณี รวมถึงรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่เผยแพร่ออกมาในช่วงปี พ.ศ. 2562 - 2564 แสดงให้เห็นการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนในหลายรูปแบบ ทั้งโดยตัวแสดงที่เป็นรัฐและไม่ใช่อาติ การทำร้ายร่างกาย การลอบสังหาร การบังคับให้สูญหาย การวิสามัญฆาตกรรม การข่มขู่ การใช้สื่อออนไลน์เพื่อสร้างความเกลียดชังและลดทอนความน่าเชื่อถือ การคุกคามด้วยกระบวนการยุติธรรมหรือกระบวนการทางกฎหมาย (judicial harassment) ซึ่งรวมถึงการฟ้องคดีเพื่อกลั่นแกล้งหรือตอบโต้การ

ทำงานนักปกป้องสิทธิมนุษยชน หรือที่เรียกว่าการฟ้องคดีปิดปาก (SLAPPs) โดยเฉพาะข้อหาทางอาญา ซึ่งเปิดทางให้เกิดการคุกคามในรูปแบบอื่น โดยเจ้าหน้าที่รัฐตามมา ไม่ว่าจะเป็นการเรียกตัวเข้าพบ การจับกุม ควบคุมตัว หรือตรวจค้นโดยอำเภอใจ การสอดส่องติดตาม การขังไว้ระหว่างดำเนินคดีโดยไม่ให้สิทธิในการปล่อยตัวชั่วคราว รวมถึงการพบกัอุปสรรคในการขอประกันตัวสำหรับกรณีที่มีการเรียกหลักทรัพย์ประกันที่สูง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์การคุกคามที่เกิดขึ้นมากในปัจจุบัน และได้สร้างภาระ ความหวาดกลัว และส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกและการแสดงความคิดเห็น รวมถึงสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลผู้ออกมาทำหน้าที่ในการต่อสู้เรียกร้องสิทธิเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมในฐานะนักปกป้องสิทธิมนุษยชน[6]

ที่ผ่านมา รัฐบาล ภาคประชาสังคม และหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งนักปกป้องสิทธิมนุษยชนจะได้ผลักดันกลไกและแนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองและสนับสนุนการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน อาทิ การที่รัฐบาลไทยประกาศใช้แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (NAP) ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562-2565) โดยกำหนดให้การส่งเสริมและคุ้มครองการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญของแผนด้วย นอกจากนี้ ยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161/1 และ 165/2 เพื่อป้องกันการฟ้องคดีโดยไม่สุจริตหรือกลั่นแกล้ง แต่ก็ยังปรากฏการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนโดยการใช้กฎหมายและกระบวนการยุติธรรมเป็นเครื่องมืออย่างต่อเนื่อง เพราะส่วนหนึ่งกลไกดังกล่าวยังมีข้อจำกัดในการนำไปใช้กับการดำเนินคดีโดยรัฐ และในทางปฏิบัติก็ได้ถูกนำมาใช้ในกรณีการฟ้องคดีปิดปากโดยภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการป้องกันการคุกคามทางกายภาพ เช่น การลอบทำร้าย ลอบสังหาร หรือบังคับสูญหายนั้น แม้ปัจจุบัน ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการบังคับสูญหายจะอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา แต่ก็ยังไม่มีหลักประกันว่าร่างกฎหมายดังกล่าวจะผ่านออกมาเป็นกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ได้ เพราะประสบการณ์ในอดีต แสดงให้เห็นว่าร่างกฎหมายดังกล่าวถูกนำเสนอต่อฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ก็ถูกตีตกไป 2 ครั้ง และแม้ร่างกฎหมายดังกล่าวจะสามารถผ่านออกมาเป็นกฎหมายได้ แต่ก็ไม่มีหลักประกันว่ากฎหมายจะสามารถป้องกันและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นที่ต้องติดตามและแสวงหาแนวปฏิบัติเพื่อเตรียมเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สภาพดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดและประสิทธิผลของกลไกในการส่งเสริมและคุ้มครองการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน ในปัจจุบัน ดังนั้น การวิจัยนี้จึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาองค์ความรู้ที่จะใช้ในการจัดทำข้อเสนอแนะและออกแบบกลไกและมาตรการในการสนับสนุนและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยให้ความสำคัญกับความต้องการที่แท้จริงของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และการออกแบบอย่างมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ทั้งตัวแสดงที่เป็นรัฐและไม่ใช่รัฐ เพื่อให้ข้อเสนอแนะจากการวิจัยสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้ใช้ โดยเฉพาะนักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้มากที่สุด พร้อมกับได้รับการยอมรับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

[1] UN General Assembly, Vienna Declaration and Programme of Action, A/CONF.157/23 (12 July 1993) para 5.

[2] กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 2 (2)

[3] ได้แก่ 1. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง 2. กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม 3. อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ 4. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก 5. อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ 6. อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน และการกระทำอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี 7. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิผู้พิการ 8. อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการหายสาบสูญโดยถูกบังคับ และ 9. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและสมาชิกในครอบครัว โดยปัจจุบันประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสถิติสัญญาทั้งสิ้น 7 ฉบับคือลำดับที่ 1 - 7 ส่วนอนุสัญญาข้อ 8 ได้ลงนามแล้ว แต่ยังไม่ให้สัตยาบัน ส่วนอนุสัญญาข้อ 9 ยังไม่ได้ลงนามและให้สัตยาบัน

[4] UN General Assembly, Vienna Declaration and Programme of Action A/CONF.157/23 (12 July 1993)

[5] กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ 2 และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ข้อ 2

[6] รายงานผลการตรวจสอบ ที่ 156/2563; รายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี 2562 และปี 2563

วัตถุประสงค์

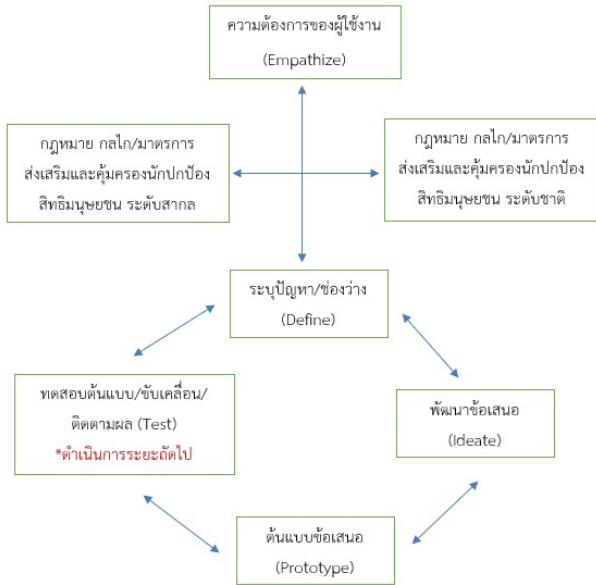
1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรค และข้อท้าทายในการส่งเสริมและคุ้มครองการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน
2. เพื่อแสวงหาองค์ความรู้ในการจัดทำข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมถึงข้อเสนอแนะเชิงกฎหมายและนโยบายในการส่งเสริมและคุ้มครองการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสามารถนำเสนอผลผลิตของโครงการวิจัยได้ โดยผู้วิจัยนำกระบวนการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) มาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน โดยคาดหวังว่าจะสามารถแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาใหม่ ๆ ที่ยึดผู้ใช้งานหรือมนุษย์เป็นศูนย์กลาง (Human Centered) ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนามาตรการ กลไก หรือเครื่องมือต้นแบบมีความเหมาะสมสำหรับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. การทบทวนวรรณกรรม (literature review) ศึกษาแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมถึงสถานการณ์เบื้องต้นโดยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร (documentary research) โดยการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารต่าง ๆ
2. การออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล ทำความเข้าใจและค้นหาความต้องการกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ใช้งาน (Empathize) เพื่อให้เข้าใจเป้าหมายและประเด็นที่ต้องการแก้ไข โดยใช้วิธีการต่าง ๆ อาทิ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีการกำหนดประเด็นคำถามไว้กว้าง ๆ เน้นให้พื้นที่สำหรับผู้ให้ข้อมูลได้บอกเล่าเรื่องของตนโดยไม่ถูกขัดจังหวะ
4. การระบุปัญหา หรือประเด็นที่ต้องการแก้ไข (Define) และการระดมหาแนวคิด (Ideas) และแนวทางที่จะนำมาใช้แก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของเป้าหมาย (Ideate) โดยใช้วิธีการหรือเครื่องมือต่าง ๆ อาทิ root cause analysis, Brain storming โดยผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการหรือกระบวนการอื่นที่เหมาะสม ทั้งนี้การออกแบบกระบวนการจะให้ความสำคัญกับความรู้สึกสบายใจและปลอดภัยของผู้เข้าร่วมเป็นสำคัญ
5. การพัฒนาต้นแบบข้อเสนอในการแก้ไขปัญหา (Prototype) โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล เพื่อแสวงหาข้อค้นพบและนำแนวคิดที่คัดเลือกไว้แล้วมาสร้างต้นแบบในการแก้ไขปัญหา ซึ่งขั้นตอนนี้จะได้ร่างรายงานผลการศึกษาวิจัย (draft final report)
6. การนำเสนอร่างรายงานผลการศึกษาวิจัย (draft final report) และรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพิ่มเติม
7. การจัดทำรายงานผลการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ (final report) เป็นรายงานฉบับที่นำเสนอต้นแบบ (Prototype) ที่พร้อมนำไปทดลองใช้ ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายเพื่อนำส่งผลผลิตของโครงการวิจัยนี้
8. การนำต้นแบบข้อเสนอไปทดลองใช้ (Test) เป็นขั้นตอนของการนำผลการวิจัย ซึ่งก็คือต้นแบบข้อเสนอไปขับเคลื่อนให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์จริง โดยจะมีการติดตามผลการดำเนินการเป็นระยะ และมีการนำผลที่ได้จากการติดตามมาปรับปรุงต้นแบบข้อเสนอให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กรอบการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี และสมมติฐานงานวิจัย

การวิจัยนี้ ใช้แนวคิดหลัก 2 ประการเป็นกรอบในการวิจัย ได้แก่ แนวทางฐานสิทธิมนุษยชน (Human Rights - based Approach : HRBA) และแนวคิดการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking)

แนวทางฐานสิทธิมนุษยชน (Human Rights - based Approach : HRBA) จะถูกนำมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อการออกแบบกฎหมาย นโยบายและกระบวนการของการพัฒนาข้อเสนอสอดคล้องกับหลักการและแนวปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชนตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ซึ่งครอบคลุมมิติสิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิทธิในการพัฒนา ภายใต้แนวคิดความเป็นสากล (universality) ไม่สามารถจะแบ่งแยกได้ (indivisibility) เสมอภาคและไม่เลือกปฏิบัติ (equality and non-discrimination) การมีส่วนร่วม (participation) ความรับผิดชอบ (accountability) และมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาขีดความสามารถของทั้งผู้มีหน้าที่ (duty-bearers) ในการที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีและผู้ทรงสิทธิ (rights-holders) ในการที่จะเรียกร้องและปกป้องสิทธิของตน

ส่วนแนวคิดการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) จะถูกนำมาใช้ในเชิงของกระบวนการทำงาน เพื่อแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาใหม่ ๆ ที่ยึดผู้ใช้งานหรือมนุษย์เป็นศูนย์กลาง (Human Centered) ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนามาตรการ กลไก หรือเครื่องมือต้นแบบมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของนักปกป้องสิทธิมนุษยชน โดยกระบวนการของ Design Thinking จะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) การทำความเข้าใจและค้นหาความต้องการกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ใช้งานที่แท้จริง (Empathize) 2) การระบุปัญหา หรือประเด็นที่ต้องการแก้ไขให้ชัดเจน (Define) 3) การระดมหาแนวคิดและแนวทางที่จะนำมาใช้แก้ไขปัญหาหรือตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (Ideate) 4) การสร้างต้นแบบในการใช้แก้ไขปัญหา (Prototype) และ 5) การทดสอบต้นแบบเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาของกลุ่มเป้าหมาย (Test)

วิธีการดำเนินงานวิจัยและแผนการดำเนินงานวิจัย

กิจกรรม	ตค.	พย.	ธค.	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.	กค.	สค.	กย.	สัดส่วน ของงาน ต่อ โครงการ	ความ สำเร็จ ต่อ กิจกรรม
ปี 2565														
การทบทวนวรรณกรรม (literature review)				■	■								10	
การออกแบบเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล					■								10	
การรวบรวมข้อมูลทำความเข้าใจและค้นหาความต้องการ กลุ่มเป้าหมาย						■	■	■					15	
การระบุปัญหา/กำหนดประเด็น สำคัญที่ต้องการแก้ไข								■					10	
การระดมแนวคิด/แนวทางแก้ไข ปัญหา								■	■				15	
การพัฒนาต้นแบบข้อเสนอใน การแก้ไขปัญหา										■	■	■	15	
การนำเสนอร่างรายงานผลการ ศึกษาวิจัย	■												15	
การจัดทำรายงานผลการศึกษา วิจัยฉบับสมบูรณ์		■	■										10	

สถานที่ทำวิจัย

ประเภท	ชื่อประเทศ/จังหวัด	ชื่อสถานที่
ในประเทศ	จังหวัดกรุงเทพมหานคร	
ในประเทศ	จังหวัดเชียงใหม่	
ในประเทศ	จังหวัดชัยภูมิ	
ในประเทศ	จังหวัดเลย	
ในประเทศ	จังหวัดหนองบัวลำภู	
ในประเทศ	จังหวัดอุบลราชธานี	
ในประเทศ	จังหวัดจันทบุรี	
ในประเทศ	จังหวัดชลบุรี	
ในประเทศ	จังหวัดระยอง	
ในประเทศ	จังหวัดชุมพร	
ในประเทศ	จังหวัดปัตตานี	
ในประเทศ	จังหวัดพัทลุง	
ในประเทศ	จังหวัดสงขลา	
ในประเทศ	จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
ในประเทศ	จังหวัดราชบุรี	
ในประเทศ	จังหวัดพิษณุโลก	
ในประเทศ	จังหวัดเชียงราย	
ในประเทศ	จังหวัดลำปาง	
ในประเทศ	จังหวัดพิจิตร	
ในประเทศ	จังหวัดเพชรบุรี	

แผนการใช้จ่ายงบประมาณของโครงการวิจัย

ประเภทงบประมาณ	รายละเอียด	ปี65	รวม
งบดำเนินงาน -ค่าใช้สอย	ค่าจ้างเหมาบริการในการจัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัย	21,000	21,000
งบดำเนินงาน -ค่าใช้สอย	ค่าใช้จ่ายการประชุมเชิงปฏิบัติการ 1 ครั้ง * 15 คน	57,800	57,800
งบดำเนินงาน -ค่าใช้สอย	ค่าใช้จ่ายในการนำเสนอและวิพากษ์ผลการศึกษา 20 คน	74,300	74,300
งบดำเนินงาน -ค่าใช้สอย	ค่าใช้จ่ายในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 15 คน	65,400	65,400
งบดำเนินงาน -ค่าตอบแทน	ค่าตอบแทนที่ปรึกษา 2000 บาท * 9 ครั้ง	18,000	18,000
งบดำเนินงาน -ค่าตอบแทน	ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ 15 คน * 1200 บาท * 2 ครั้ง	36,000	36,000
งบดำเนินงาน -ค่าตอบแทน	ค่าตอบแทนผู้ให้ข้อมูล 300 บาท * 15 คน	4,500	4,500
รวม(บาท)		277,000	277,000

รายละเอียดการจัดซื้อครุภัณฑ์

ข้อมูลครุภัณฑ์

- ไม่มีข้อมูลการจัดซื้อครุภัณฑ์ -

มาตรฐานการวิจัย

การใช้สัตว์ทดลอง ไม่มี

การวิจัยในมนุษย์ ไม่มี

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความ ไม่มี

ปลอดภัยทางชีวภาพ

การใช้ห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวกับสารเคมี ไม่มี

เลขทะเบียน ห้องปฏิบัติการ	สถานที่ ปฏิบัติการวิจัย
- ไม่มีข้อมูลห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวกับสารเคมี -	

หน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ

ชื่อหน่วยงาน/ บริษัท	ปี	แนวทางร่วมดำเนินการ	การร่วมลงทุนในรูปแบบตัวเงิน (in-cash)	การร่วมลงทุนในรูปแบบอื่น (in-kind)
- ไม่มีข้อมูลหน่วยงานร่วมดำเนินการ/ภาคเอกชนหรือชุมชนที่ร่วมลงทุนหรือดำเนินการ -				

ระดับความพร้อมที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL)

TRL ณ ปัจจุบัน ระดับ

รายละเอียด

TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ

รายละเอียด

ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL)

SRL ณ ปัจจุบัน ระดับ

รายละเอียด

SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้นระดับ

รายละเอียด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์หลัก ๑.วิชาการ ๒.สังคม ๓.นโยบาย ๔.เศรษฐกิจ

ระบุคำอธิบาย

ผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการ

ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบจากงานวิจัยที่สอดคล้องกับ OKR (Output/Outcome/Impact)

ผลผลิต (Output) (ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (หลัก))

ผลผลิต	จำนวนนำส่ง/หน่วยนับ	รายละเอียดผลผลิต
10. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย (Policy Recommendation) และมาตรการ (Measures) - 10.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย – สมุดปกขาว (White paper)	1 เรื่อง/ประเด็น	องค์ความรู้เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะนโยบาย กฎหมาย และมาตรการในการส่งเสริมและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน

ผลลัพธ์ (Outcome)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ	จำนวน/หน่วยนับ	รายละเอียดผลลัพธ์	ผู้ใช้ประโยชน์/ผู้ได้รับผลประโยชน์
การผลักดันนโยบาย แนวปฏิบัติ แผนและกฎระเบียบ (Influence on policy, practice, plan and regulations)	1 นโยบาย/แผน/ระเบียบ	ต้นแบบทางกฎหมาย นโยบาย และ มาตรการในการส่งเสริมและคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน	นักปกป้องสิทธิมนุษยชน/ ภาครัฐกิจ/คณะรัฐมนตรี/ฝ่ายนิติบัญญัติ/หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นต้น
ผลงานตีพิมพ์ (Publications)	1 เรื่อง	บทความย่อ	นักปกป้องสิทธิมนุษยชน/ ภาครัฐกิจ/คณะรัฐมนตรี/ฝ่ายนิติบัญญัติ/หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง ภาคประชาสังคม และภาควิชาการ

ผลกระทบ (Impact)

ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับ	รายละเอียดผลกระทบ
ด้านสังคม	<p>- นักปกป้องสิทธิมนุษยชนได้รับการสนับสนุนและได้รับความคุ้มครองเพื่อให้สามารถทำงานและขับเคลื่อนประเด็นด้านสิทธิมนุษยชนและประเด็นทางสังคมต่าง ๆ ได้มากขึ้น ทั้งยังจะช่วยกระตุ้นและเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดพลเมืองที่กระตือรือร้น(Active Citizen) ในการมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครอง นโยบายสาธารณะและการพัฒนาสังคมเพิ่มขึ้น อันจะส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วมของพลเมืองในการพัฒนาประเทศและสร้างความเข้มแข็งให้สังคมประชาธิปไตยไทยในระยะยาวด้วย - ภาครัฐและภาคส่วนที่ไม่ใช่รัฐยอมรับและมีการดำเนินการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนมากขึ้น โดยประเมินจากผลการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ลดลง</p>

แนวทางการขับเคลื่อนผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปสู่ผลลัพธ์และผลกระทบ

- การเชื่อมโยงกับนักวิจัยที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่ทำการวิจัยในและต่างประเทศ(ถ้ามี) (Connections with other experts within and outside Thailand) และแผนที่จะติดต่อหรือสร้างความสัมพันธ์กับผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งการสร้างทีมงานวิจัยในอนาคตด้วย
- การเชื่อมโยงหรือความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย (Connections with stakeholder and user engagement) โดยระบุชื่อหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคมและชุมชน โดยอธิบายกระบวนการดำเนินงานร่วมกันและการเชื่อมโยงการขับเคลื่อนผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์อย่างชัดเจน รวมถึงอธิบายกระบวนการดำเนินงานต่อเนื่องของผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยจะให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัยในทุกขั้นตอนเท่าที่เปิดช่องให้สามารถดำเนินการได้ โดยหน่วยงานที่มีส่วนได้เสียและใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่อาจเข้ามาเกี่ยวข้องมีดังนี้ หน่วยงานภาครัฐ อาทิ กรมคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม หน่วยงานเกี่ยวกับการอนุมัติหรืออนุญาตในการประกอบกิจการของภาคธุรกิจเอกชน เป็นต้น หน่วยงานภาคเอกชน โดยเน้นภาคธุรกิจเอกชนที่ประกอบกิจการหรือดำเนินโครงการที่มักเกี่ยวข้องหรือมีการดำเนินการที่อาจกระทบต่อชุมชนหรือประชาชน องค์กรภาคประชาชนที่ทำงานเกี่ยวข้องกับประเด็นธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน และประเด็นปกป้องสิทธิมนุษยชน อาทิ คณะกรรมการนักนิติศาสตร์สากล (ICJ) องค์กร Protection International, Amnesty International Thailand, ศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชน, สมาคมนักกฎหมายสิทธิมนุษยชน, สมาคมสิทธิเสรีภาพของประชาชน มูลนิธินิติธรรมสิ่งแวดล้อม, มูลนิธิศูนย์ข้อมูลชุมชน, มูลนิธิศูนย์ทนายความมุสลิม เป็นต้น ชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นชุมชนที่มีนักปกป้องสิทธิมนุษยชนดำเนินงานอยู่ อาทิ เครือข่ายปฏิรูปที่ดินภาคอีสาน กลุ่มคนรักบ้านเกิด จังหวัดเลย กลุ่มอนุรักษ์ป่าชุมชนเขาเหล่าใหญ่-ผาจันได จังหวัดหนองบัวลำภู (ภาคอีสาน) สหพันธ์เกษตรกรภาคเหนือ (ภาคเหนือ) สหพันธ์เกษตรกรภาคใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มรักษ์ไตนสะตอ จังหวัดพัทลุง องค์กรเครือข่ายสิทธิมนุษยชนปาตานี (HAP) (ภาคใต้) เครือข่ายกะเหรี่ยงเพื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ภาคตะวันตก (ภาคตะวันตก) เป็นต้น

การประเมินตนเองระดับโครงการวิจัย (Self-assessment)

ความสอดคล้องและความเป็นไปได้ในการตอบ

OKR ของแผนด้าน ววน. ของประเทศ

ประสบการณ์การบริหารงานของหัวหน้าโครงการ ในการบริหารโครงการย้อนหลังไม่เกิน 5 ปี (โครงการที่เกิดผลกระทบสูงสุด 5 อันดับแรก)

ชื่อโครงการวิจัย	หน่วยงานที่ได้รับทุน	ปีที่ได้รับงบประมาณ	งบประมาณ
- ไม่มีข้อมูล -			

เอกสารแนบ

ชื่อไฟล์	ประเภทเอกสาร	ประเภทไฟล์
- ไม่มีข้อมูลไฟล์ข้อเสนอโครงการ -		